

រឿង លេខគុណ

Ngoun Sakal

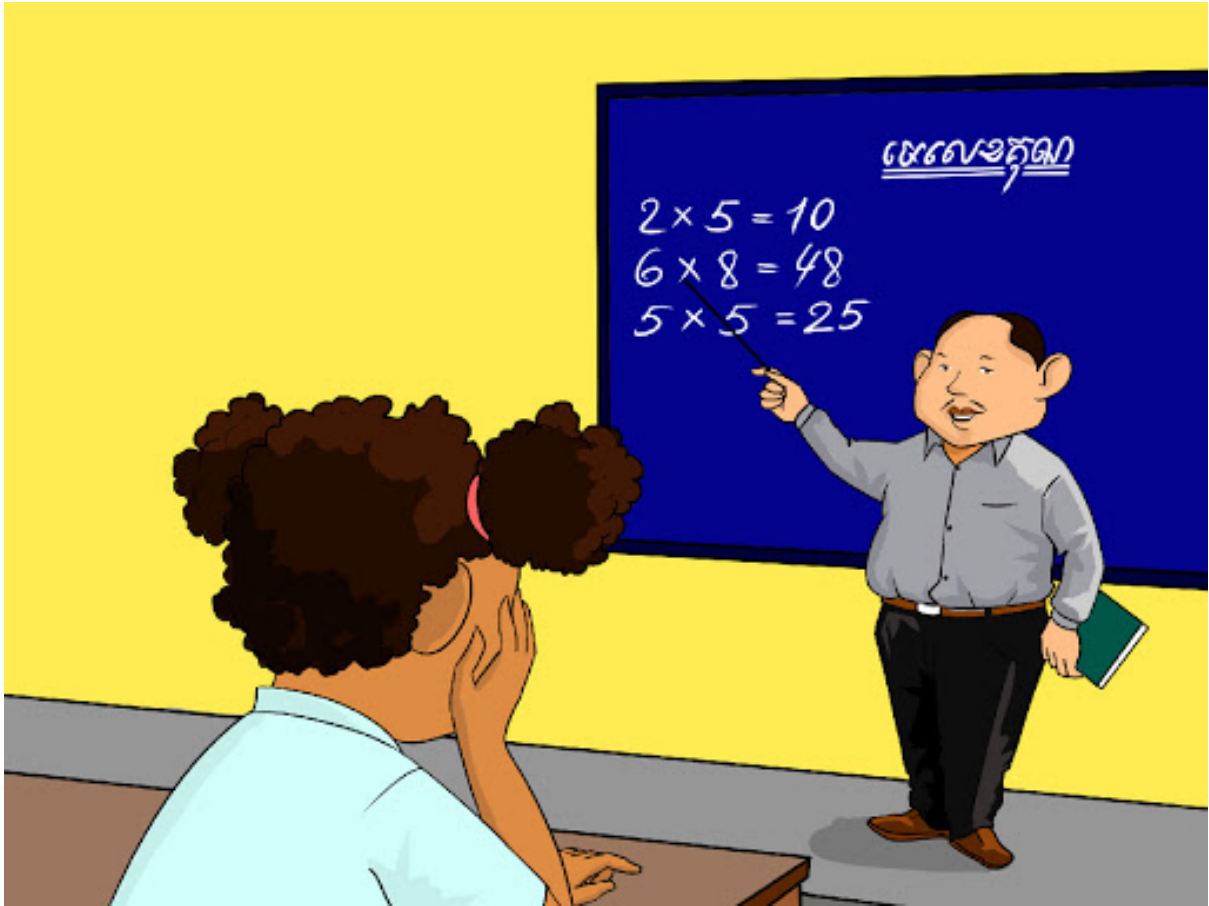
El Huyno

Let's Read

 The Asia Foundation

តីតីជាសិស្សរៀនថ្នាក់ទី៣។ តីតីចូលចិត្តមុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរនិងសិក្សាសង្គម។

ផ្ទុយទៅវិញ គឺគឺមិនចូលចិត្តមុខវិជ្ជា គណិតវិទ្យាទេ។ គឺគឺអ្វីម្នាក់ឯង៖ «ហ្ន៎! ខ្ញុំមិនចូលចិត្តគណិតវិទ្យាទេ។ វាពិតជាគួរឱ្យធុញទ្រាន់ណាស់។ ខ្ញុំស្អប់ជាងគេគឺ ប្រមាណវិធីគុណ »។

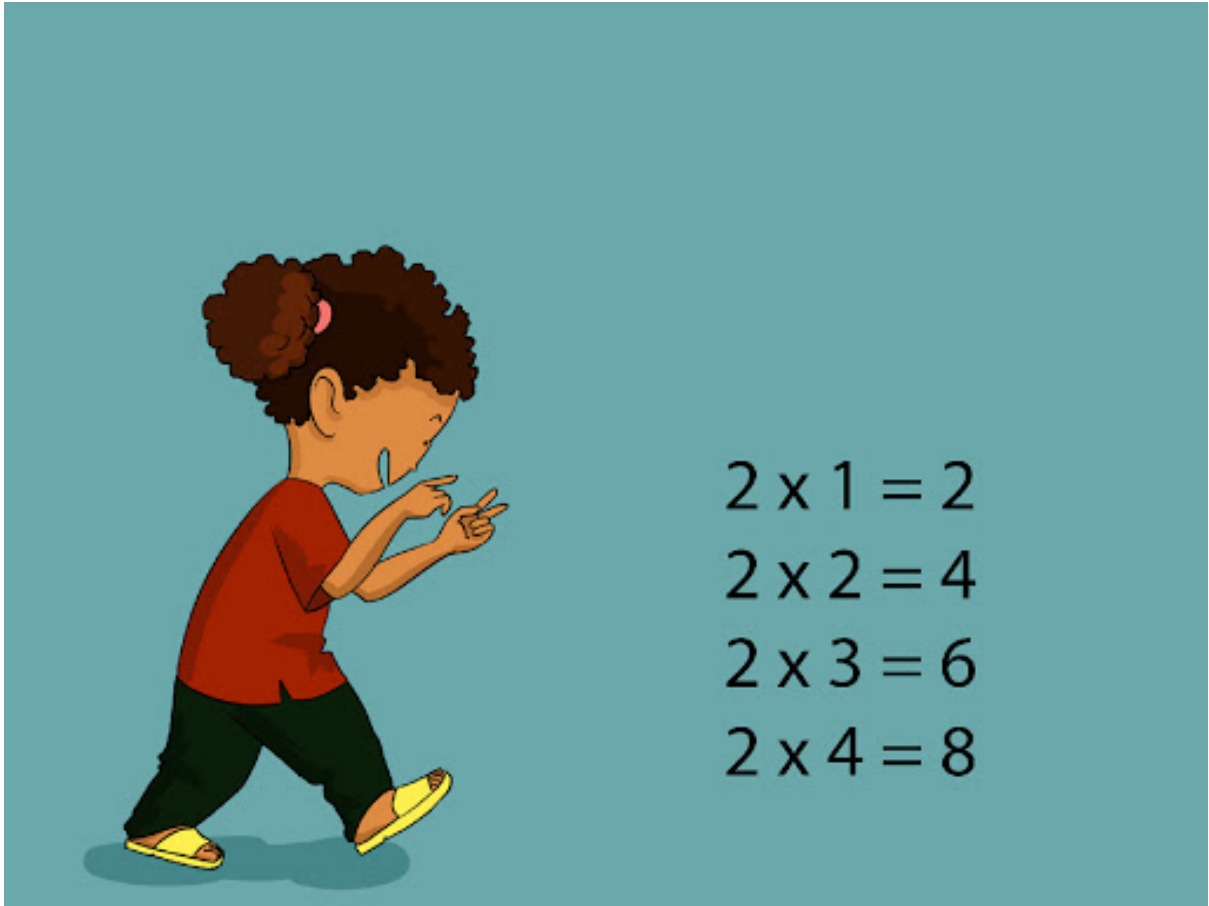
នៅពេលចេញលេង តីតីអ្វីប្រាប់សំ ដែលជាមិត្តភក្តិ។ តីតី៖
«សំ! តើឯងស្អប់ប្រមាណវិធីគុណដូចខ្ញុំដែរឬទេ?»។ សំតប
វិញ៖ «មុនដំបូង ខ្ញុំក៏មិនចូលចិត្តវាដែរ។ បន្ទាប់ពីខ្ញុំខំទន្ទេញ
មេលេខហើយ ខ្ញុំក៏ចូលចិត្តវាកាន់តែខ្លាំង»។

នៅពេលដើរទៅផ្ទះ ពីតីអ្វីប្រាប់នីតាដែលជាមិត្តនៅជិតផ្ទះ។ ពីតី៖ «នីតា! តើឯងគិតថា យើងនឹងប្រើប្រាស់ប្រមាណវិធីគុណ ញឹកញាប់ដែរឬទេ ?»។ នីតា៖ «ឯងខំទន្ទេញមេលេខឱ្យចាំទៅ។ ឯងគង់តែត្រូវការប្រើប្រាស់វា ជាមិនខានទេ។»

លុះទៅដល់ផ្ទះ គឺគឺអ្វីប្រាប់ម្តាយនាង។ គឺគឺសួរ៖ «ម៉ាក់!
កាលពីក្មេង តើម៉ាក់ចូលចិត្តរៀនប្រមាណវិធីគុណដែរឬទេ?»។
ម្តាយគឺគឺតប៖ «កាលពីក្មេង ម៉ាក់ពូកែខាងគិតលេខជាងគេ។
ជាពិសេសម៉ាក់ចូលចិត្តសូត្រមេលេខ។ បើម៉ាក់មិនចេះគិតលេខ
ទេ ម៉ាក់ធ្វើម៉េចនឹងអាចលក់អីវ៉ាន់ទាំងនេះបាន?»

គ្រាន់តែឮ«លក់អីវ៉ាន់»តីតីក៏នឹកឃើញដល់សម្ដីនីតា។ តីតី
ខិតខំទន្ទេញមេលេខបណ្ដើរ ដើរបណ្ដើរ។ តីតី៖ « $2 \times 1 = 2$
 $2 \times 2 = 4$ $2 \times 3 = 6 \dots$ »។

បន្ទាប់មក គឺតឹយកក្រដាសធ្វើលុយ។ «នេះជាលុយ100រៀល។
នេះជាលុយ500រៀល។ នេះជាលុយ1000រៀល។

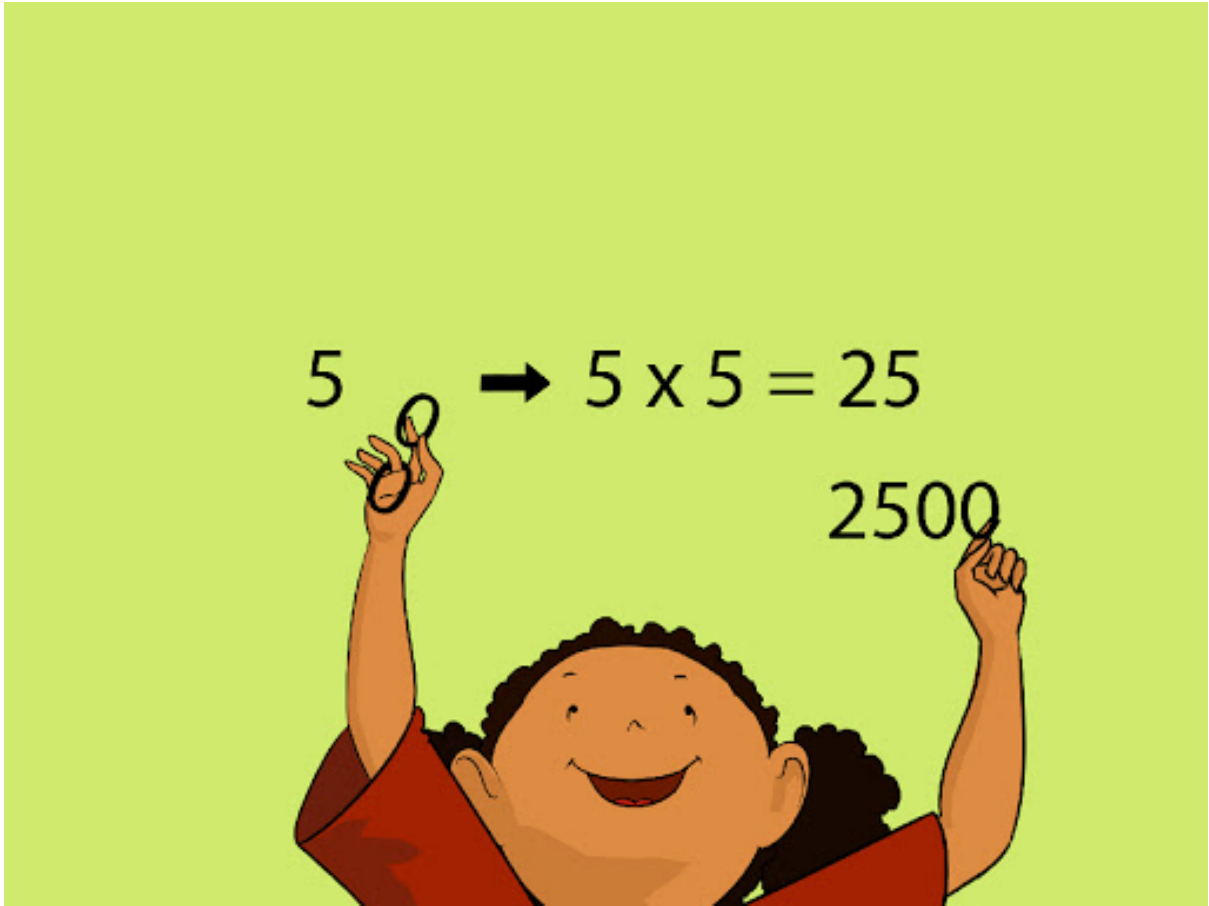

តីតី ក៏ចាប់ផ្តើមលេងលក់ដូរជាមួយមិត្តភក្តិ។ សំសួរ៖ «
តើនំអាហារមួយថ្ងៃប៉ុន្មានដែរ? ខ្ញុំទិញនំអាហារ4។» តីតី
ឆ្លើយ៖«នំអាហារ 1 ថ្ងៃ400រៀល»។ តីតីប្រាប់សំបណ្តើរ រាប់
ម្រាមដៃគិតលុយបណ្តើរ។ តីតី៖ «400□□□ បូក 400រៀល គឺ
800រៀល។ 800រៀល បូក 400រៀល គឺ 1200រៀល ....»។

ភ្លាមនោះ សំប្រាប់៖ «ឯងគិតតាមប្រមាណវិធីគុណវិញលឿនជាង។» តីតឆ្លើយ៖ «ប៉ុន្តែខ្ញុំបានរៀនមេលេខ ត្រឹមតែ 10×10 ហ្នឹង! ខ្ញុំមិនដឹងថា 4×400 ស្មើប៉ុន្មានទេ?»។ សំបញ្ជាក់ ៖ «ឯងយកលេខសូន្យចេញពីលេខ 400ទៅ។ ដូច្នោះ ឯងមានតែលេខ 4 ទេ។ តើ 4×4 ស្មើប៉ុន្មាន?»។ តីតឯក់ក្បាល៖ «អូ! ខ្ញុំដឹងហើយគឺ $4 \times 4 = 16$!»។ សំ ៖ «ត្រឹមត្រូវហើយ! ពេលនេះ ឯងអាចយកសូន្យមកដាក់ខាងក្រោយលេខ 16 បានហើយ។» តីត ៖ «16 ថែមសូន្យពីរខាងក្រោយ គឺ 1600។ ដូច្នោះ នំអា កោរ $4 \times 400 \square\square\square = 1600\square\square\square$ »។

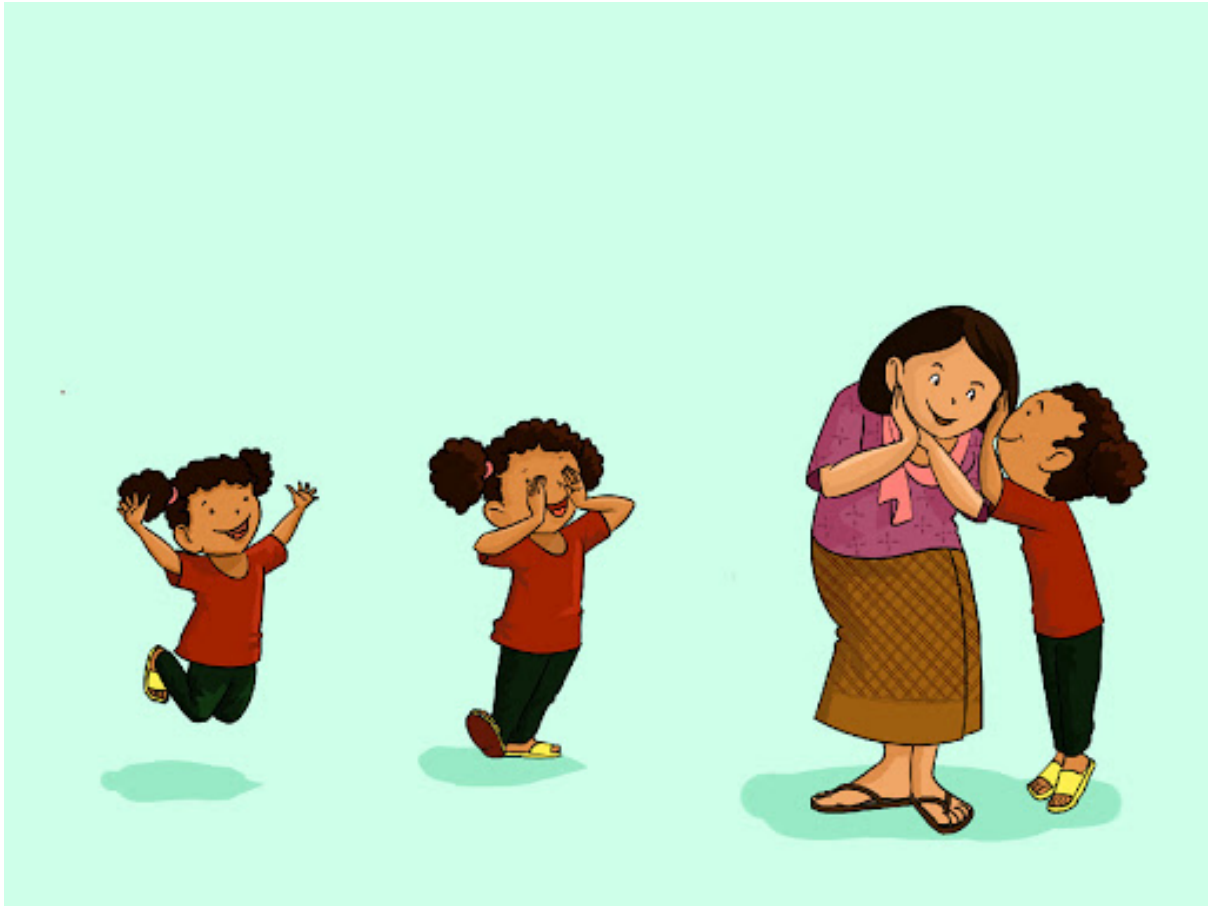
ភ្លាមនោះ តីតីស្រែក៖ «ឈប់សិន! ខ្ញុំសុំគិតម្តងទៀត»។ តី
 តី ៖ «ប្រសិនបើខ្ញុំដកលេខសូន្យចេញពីលេខ 500 ខ្ញុំនឹង
 មានតែលេខ 5 ទេ។ ដូច្នោះ 5×5 គឺ 25។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំដាក់លេខ
 សូន្យនៅពីក្រោយវិញ ហើយ...។» «អូ! គឺ 2500 រៀល» តីតី
 និយាយប្រាប់នីតាទាំងទឹកមុខរីករាយ។

កំពុងតែលេង ស្រាប់តែពួកគេនៅក្បែរផ្ទះស្រែកហៅ។ ពួកគេ៖
«តីតី! ពូទិញទឹកសុទ្ធផងប។ ឆាប់ឡើងពូប្រញាប់!»។

តីតី៖ «ចាស! ទឹកសុទ្ធទៅដបថ្លៃ600រៀល។ $6 \times 6 = 36$ □
សរុបទាំងអស់3600រៀលណាញ។ ឮដូច្នោះ សំនិងនីតានាំគ្នា
ទះដៃ«ប្រាវ»។ តីតីក៏ងាកមកសួរ៖ «ពួកឯងទះដៃរឿងអី?»។ សំ
និងនីតា៖«គឺឯងគិតលុយបានលឿនហ្នឹងណា»។

ពេលនោះ តីតីស្រែកហៅ៖ « អា! ខ្ញុំយល់ហើយ។ រៀនមេលេខ
គុណមិនពិបាកទេ»។ តីតីស្រែកប្រាប់ម្តាយ៖ «ម៉ាក់! ខ្ញុំមានរឿង
សំងាត់មួយចង់ប្រាប់។» «ប្រមាណវិធីគុណមិនពិបាកទេ។ នៅ
ថ្ងៃមុខ តើខ្ញុំអាចធ្វើជាអ្នកលក់នៅក្នុងហាងនេះបានដែរឬទេ?
»។

រឿង លេខមុលា

សមាជិកក្រុមហ៊ុនកំពង់សានៈ ខ្លួន សាកល (អ្នកនិពន្ធ) វិលេម ហ៊ុយឈូ (វិចិត្រករ) និង គាមេសា (អ្នករចនា)

សូមថ្លែងអំណរគុណពាណិជ្ជកម្មសេដ្ឋកិច្ច ហ៊ុយ ធរេនេនា ស្រ៊ែប កក្កតា ធុ ជិនិត ហួត សុធានា និងក្រុមការងារ CamAnt Technology ចំពោះការជួយគាំទ្រដល់ការឆ្លើយតបកំពង់សានៈ សៀវភៅអេឡិចត្រូនិចនោះគន្លឹះ ដែលបានធ្វើឡើងក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី ១៩ និង ២០ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៧។

© មូលនិធិពិភពលោក ឆ្នាំ ២០១៧។ រក្សាសិទ្ធិមួយចំនួន។ ស្ថាប័ននេះស្ថិតក្រោមអាជ្ញាប័ណ្ណ Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>)។ អ្នកអាចចែករំលែក (ចែកចាយ) ចែកចាយបន្តឯកសារនេះ ដោយមធ្យោបាយ ឬទម្រង់ណាមួយ ដោយសេរី និងធ្វើការកែសម្រួល (លាយបញ្ចូលជាមួយខ្លឹមសារផ្សេងទៀត បន្ថែម និងបង្កើតជាឯកសារផ្សេងទៀត) ស្ថាប័ននេះ សម្រាប់គោលបំណងមិនមែនជាពាណិជ្ជកម្ម។ អ្នកចេញអាជ្ញាប័ណ្ណមិនអាចដកហូត សេរីភាពទាំងនេះបានឡើយ ដល់សេចក្តីអនុញ្ញាតដោយស្មោះត្រង់របស់យើង គ្រប់ចំណុច ដូចខាងក្រោម៖

លេចពីថ្លែងអំណរគុណ - អ្នកត្រូវសរសេរពីប្រភពឯកសារឱ្យបានសមស្រប បង្ហាញពីគំណរក្លាប់ទៅកាន់អាជ្ញាប័ណ្ណ និងបញ្ជាក់ពីការផ្តល់ខ្លឹមសារ ប្រសិនបើមាន។ អ្នកអាចធ្វើបែបនេះ តាមវិធីណាក៏បានដែលសមស្រប ប៉ុន្តែគ្មានន័យថា អ្នកផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណគាំទ្រដល់អ្នក ឬដល់ការប្រើប្រាស់របស់អ្នកនោះទេ។ មិនមែនសត្វណា៖ ពាណិជ្ជកម្ម - អ្នកមិនអាចប្រើប្រាស់ឯកសារនេះ សម្រាប់គោលបំណងពាណិជ្ជកម្មឡើយ។

Tey Tey Times Ten

Hackathon team: **Ngoun Sakal** (Writer), **Ei Huyno** (Illustrator), **Ong Keamesa** (Graphic Designer)

Special thanks to Huy Chheng Rattana, Soeum Kakada, Chou Chinith, Socheata Huot, and the CamAnt Technology team for their help with the Let's Read! E-Book Hackathon, which took place in Phnom Penh on 19 and 20 August 2017.

© The Asia Foundation, 2017. Some rights reserved. This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 Licence (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>). You are free to share (copy and redistribute the material in any medium or format) and adapt (remix, transform, and build upon the material) this work for any non-commercial purpose. The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the following license terms:

- Attribution — You must give appropriate credit, provide a link to the license, and indicate if changes were made. You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.
- NonCommercial — You may not use the material for commercial purposes.

Brought to you by

The Asia Foundation

Let's Read is an initiative of The Asia Foundation's Books for Asia program that fosters young readers in Asia and the Pacific.

booksforasia.org

To read more books like this and get further information about this book, visit letsreadasia.org

Original Story

រឿង លេខគុណ (*Tey Tey Times 10*), Author: Ngoun Sakal. Illustrator: El Huyno. Published by The Asia Foundation - Let's Read, © The Asia Foundation - Let's Read. Released under CC BY-NC 4.0.

This work is a modified version of the original story. © The Asia Foundation, 2018. Some rights reserved. Released under CC BY-NC 4.0.

For full terms of use and attribution,
<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>